בס"ד

העלון טעון גניזה
עלון מס' 855
שבת וישלח
שנת תשפ"ז

העלון מוקדש לעילוי נשמת
יוסף בן רבקה ז"ל
אולגה זימבול בת אמילי ז"ל
רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
יעקב קיקי בן יסמינה ז"ל
כרמלה קונפטה בת רחל ז"ל
חנניה בן אורלי ז"ל
דינה בת פורטונה ז"ל
אהרון בן מתתיהו ושרה ז"ל

תפארת עוז

ע"ש הצדיק המלוב"ז רבי ינוז חורי זצוק"ל, זיע"א

יוצא לאור ע"י ארגון "חסדי ינוז" 500-720-1700

מטעמים לשולחן

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל עֵשָׂו אָחִיו אַרְצָה שֵׂעִיר שְׂדֵה אֱדוֹם (לב' ד')

כותב רש"י וישלח יעקב מלאכים, מלאכים ממש. ונשאלת השאלה מפני מה חשוב לרש"י להדגיש לנו שיעקב שלח לעשיו מלאכים ממש? ונענה על זה על פי מעשה שהיה כמסופר ב"שיחתן של עבדי אבות" כאשר שוחחו עם הרה"ק רבי **יחזקאל משינאווא** זיע"א אודות יבשת אמריקה, שבאותן הימים קסמה לרבים מפני היותה "ארץ האפשרויות הבלתי מוגבלות". הוא התבטא כנגדה בהתנגדות חריפה, מפני מצב היהדות בה שהיה בשפל המדרגה באותן שנים. משאלוהו החסידים, הלא הרבי עצמו כבר שהה שם בעבר, הוא נזף במי שחושדים אותו בכך. הזכירו לפניו מקורביו מעשה שהיה עמו עצמו, היה זה אחרי שיהודי נדד לאמריקה, והשאיר את אשתו עגונה כמה שנים, היא באה בבכיות להתחנן לפני הרבי משינאווא, שיעזור לה ויחלצנה מכבלי עגינותה, כפי שכבר שמעה אודותיו, כי עזר להתיר עגונות רבות מכבלי העגון. הרבי ברך אותה כבקשתה, ואמנם אחר זמן לא רב, שב הבעל לגליציה במיוחד על מנת לתת לה גט פטורין לאשתו, כאשר הוא מודיע כי בתוכניתו לשוב במהרה לעסקיו המסועפים באמריקה. טרם יצא לדרכו, לעלות על האונייה ולהפליג בחזרה, פתח וסיפר על סיבת שובו הפתאומית, רק בשביל להתיר את אשתו להינשא. אחר בואו לאמריקה, חיפש זמן רב אחר מקור פרנסה ולא מצא, לאחר שלא עלתה בידו ברירה אחרת, השכיר עצמו לעבודה במלונות, שם התחבר עם אנשים ריקים ופוחזים, והידרדר מטה מטה ברוחניות ר"ל. כבר זמן רב לא עניין אותו מאומה מביתו אשר השאיר אחריו בגליציה, משפחתו כלל לא תפשה מקום במחשבותיו. אבל לפתע מידי לילה בעת נומו את מנוחת יומו החל להגיע אליו איש זקן ונשוא פנים, דיבר איתו בתחילה רכות ואחר כך משלא נענה, המשיך גם באיומים ודברים קשים. אחרי כמה לילות, משראה הזקן כי אין לא כל כוונה להיענות לדרישתו, הוא הגיע עד כדי הכאות וחבלות, דרש ממנו בתקיפות שימהר לשוב לביתו ולמדינתו. לכל הפחות, רק למען התרת אשתו מכבלי עגונה. בבוקר, משהראה לחבריו במקום עבודתו את הפצעים שעל גופו הוכרחו להודות כי חלומות אלו לא לשווא המה, ראוי לו להסכים לדרישת הזקן המכה בהקדם האפשרי, הם אף עזרו ברכישת כרטיס לספינה בה ישוב לגליציה. האנשים ששמעוהו מספר כך, הבינו מיד כי היה זה כוחו של הרבי הקדוש משינאווא, הם נסעו עימו לשנאווא ובראותו את פני קודשו של הרבי, הודה כי זהו אותו זקן שהגיע אליו בנכר שוב ושוב, כפהו לשוב ולהתיר את אשתו במהרה. על סמך מעשה זה הזכירוהו מקורביו של הרבי ואמרו לו, הלוא הרבי עצמו היה באמריקה. ענה להם הרבי משינאווא, חלילה, אני בעצמי מעולם לא הייתי שם, היה זה אך ורק אי מי מהחיצונים שהתלבש בצורתי ובדמותי. הוא הסביר לתלמידיו, הכוחות החיצונים משתוקקים בכל מאודם לעשות שירות כלשהו עבור הצדיק, כך תהא להם האפשרות לזון בזכותו בעולם, אבל הצדיק דוחה אותם בכל מכל כל, הוא אינו רוצה שתהיה לו אפילו שייכות מזערית עימם אך לעיתים, כשנצרכים לעשות טובה לישראל וכתנאי להצלה נדרשים להגיע למקום שליטתם, בלית ברירה מוכרח הצדיק להשתמש בשירותיהם, ואז החיצון זוכה לקבלת צורת הצדיק. אותו יהודי שסיפר כי ראה את דמותי באמריקה, ראה רק את צורתי בלבד אם התלבשה אז באחד מן החיצונים שעשה את שירותי. סיים הר"ק **מסטראפקוב** זיע"א ואמר, על פי מעשה זה אפשר להבין את דברי רש"י הקדוש בפסוק הנ"ל שיעקב אבינו ע"ה שלח "מלאכים ממש". שהיה לנו הוה אמינא לומר שיעקב אבינו ע"ה השתמש גם הוא בחיצונים כדי לשולחם למקום עשיו הרשע "ארצה שעיר". על כך, כדי להוציא דעתנו מזה פירש רש"י "מלאכים ממש"- שיעקב אבינו הוכרח כאן להשתמש ב"מלאכים ממש" וכמו שביאר כבר האור החיים הקדוש זיע"א, מפני שהיה אדם גדול ושליחים אחרים לא היה מחשיב אותם כלל להשיבם. וגם מפני שרצונו של יעקב היה שעשיו יפחד בראותו את צבא השמים וכמו שאמרו חז"ל מהם לבושי אש ורוכבי סוסים וכו'. ח.י. ם.

עַל כֵּן לֹא יֹאכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת גִּיד הַנָּשֶׁה (לב, לג)

כתבו בעלי התוספות, שלפיכך אסור לבני ישראל לאכול את גיד הנשה, זכר לנס שיעקב נצח את שרו של עשו, וכעדות התורה: "כי שרית עם אלוהים ועם אנשים ותוכל". נשאלת השאלה: אדרבה, זכר לנס הניצחון הייתי אומר שיאכלו פעמים... לא שלא יאכלו בכלל! כתוב כאן - כך כתב בספר "דביר קדשו" - דבר נורא: מי ששהה במחיצת רשע, גם לזמן קצר, גם כדי להילחם בו - עצם השהייה במחיצתו גורמת הפסד! כבר יצאת במשהו נזק ממנו... אין דבר כזה להיות קרוב לרשע ולצאת ממנו בשלום. עצם המפגש עם שרו של עשו - כבר מהווה סיבה לאסור את אכילת גיד הנשה.

שש באמרתך

זמני שבת
פרשת וישלח

	פלג המנחה	הדלקת נרות	צאת שבת	רבינו תם
ירושלים	3.33	4.01	5.14	5.53
תל אביב	3.34	4.17	5.16	5.49
חיפה	3.32	4.04	5.13	5.47
באר שבע	3.35	4.18	5.17	5.51

הפטרה: "חזון עובדיה"

ההלכה השבועית

הלכות שבת

דין נמצא טעות בספר תורה, וצבור שנאנסו ולא קראו:

א. ספר תורה שנמצא בו טעות, ונפסל לקרות בו בצבור "בברכות", ואין שם ספר תורה אחר, וביום השבת קראו בספר תורה הפסול בלי ברכות, המפטיר יכול לברך על ההפטרה לפניה ולאחריה.

ב. הקורא בספר תורה בשני וחמישי ובמנחת שבת, ועלו הכהן והלוי, ואחר קריאת השלישי ג' פסוקים, מצא טעות בספר תורה, אין צריך להוציא ספר תורה אחר, והשלישי לא יברך ברכה אחרונה, אלא ימשיכו התפלה.

ג. צבור שאירע להם אונס ולא קראו בשבת את הפרשה בספר תורה, בשבת הבאה יקראו שתי פרשיות, תחלה הפרשה הקודמת ואחר כך הפרשה של היום, וראוי לקרוא לכהן שהוא העולה הראשון כל הפרשה הקודמת עם שלשה פסוקים מהפרשה של חובת היום, ושאר כל העולים יעלו בפרשה של חובת היום.

ד. אם בשבת שאירע להם אונס כאמור, היו שתי פרשיות מחוברות, בשבת הבאה יקראו שלש פרשיות, באופן שהכהן יקרא שתי פרשיות עם עוד שלשה פסוקים של פרשת חובת היום, ושאר העולים כולם יעלו בפרשה של חובת היום. ואין לחוש לטורח צבור שבודאי שהקהל הקדוש מוחלים על כבודם לקיים המצוה של קריאת התורה כהלכה.

חזון עובדיה

סיפור השבוע

לא הייתי מאמין לסיפור דלהלן", רושם משגר המעשה בפתיחת סיפורו, "לולי שמעתיו מהקרובים אליו": רבי ראובן אמיקר מכהן כמגיד שיעור מידי יום ביומו בבית הכנסת השכונתי. על המשתתפים הקבועים של השיעור נמנה שכנו בבניין מגוריו – ר' שמעון ברדי. אף אם אין לו היכרות אישית עם ר' שמעון, אך פוגש הוא אותו בשיעור מידי ערב, לעתים גם בבניין המגורים. ידיד קרוב לו לרבי ראובן ואלישע שמו. שומרים הם על קשר ידידות חם מאז שנות הישיבה. מתוך ההיכרות הקרובה יודע אלישע להעריך את דמותו התורנית של רבי ראובן ידידו. לא אחת מתייעץ אלישע עם רבי ראובן במגוון ענייניו הפרטיים, עצתו של חבר טוב כרבי ראובן תמיד היתה לו לעינים. בסתר לבו שמח על ידידות זו, שלא רבים זוכים לה. כאשר הציעו לאלישע את בתו של ר' שמעון ברדי, עבור בנו המהולל בתשבחות השידוכים, היתה ההצעה מעורפלת בעיניו מלכתחילה; מעולם לא שמע על משפחה זו, השם 'ברדי' לא אמר לו מאומה. אך כאשר אמרו לו כי תלמיד חכם חשוב, הרב אמריקר, מכיר מקרוב את ר' שמעון ברדי – עלה אור בהצעה. אם ידידו הרב אמריקר מכיר, ניתן לברר אצלו ולשמוע במדויק. כל הזדמנות של שיחה עם הרב אמריקר מחממת לאלישע את הלב. מיד עם שובו של רבי ראובן הביתה, אחר מסירת השיעור היומי בסיומו של יום עבודה, צלצל הטלפון בביתו. עייף רבי ראובן עתה ורפה-אונים, תורה מתשת כוחו של אדם, גם יום עבודה גורם מטבעו לחולשה בסוף היום. אך לשיחה עם אלישע תמיד יש לו כח, חבר נעורים יקר הוא אלישע. הרב אמריקר יודע עד מה חשובה דעתו לאלישע בענינים שהוא מתייעץ עליהם עמו. "ר' שמעון ברדי?", מסובב רבי ראובן את זקנו תוך פיהוק רחב, "ר' שמעון ברדי? הפנו אותך אלי? אהממ... אני מכירו, וודאי שאני מכירו, אלא שאיני זוכר כרגע מהיכן. שומו שמים, היכן פגשתיו לאחרונה? נו, ברדי, ברדי, מה קורה לזכרוני, ברדי...". "ככה הוא אמר לי", ניסה אלישע לקדם את הענין, "שהרב אמריקר מכירו מקרוב". "וודאי שאני מכירו", הלמה כף היד על המצח, "אך מהיכן? רבונו של עולם, מי אתה ברדי, כה קרוב, כה רחוק...". שתיקה. פיהוק. "שמע", יצא הרב אמריקר בכבוד מהעסק, "עייף אני מאד, משום מה איני מצליח להיזכר, אולי הגיל עושה את שלו. מיד שיתבהר ברדי בזכרוני אצור עמך קשר. איך אמרת? ברדי, מוזר. הוא עומד לי על קצה הלשון ואיני מצליח לשולפו". לא ידיד כאלישע יסיים שיחה בצורה כזו, העביר את השיחה לענינים אחרים, הרב אמריקר שב למיטבו, ידידות היא ידידות. רבי ראובן קם להכין קפה עם סיום השיחה, פסע אל המטבח ואז באחת הבריק הברק: "וודאי, ברדי, נו בטח, מה קורה לי? ר' שמעון ברדי, השכן מהקומה העליונה. איך שכחתי? ר' שמעון ברדי, זה ישב עמי עכשיו בשיעור. וודאי שאני מכיר אותו, אוהו מכיר...". הכל הסתחרר סביבו, מה קרה לו? איזה אדם אינו מכיר את שכנו?! הן אמת, דיירים רבים מתגוררים בבניין, המעלית גורמת לכך שדייר הקומה השלישית כמעט לא יתראה עם דייר העליונה. אך בכל זאת, ברדי, הרי הוא בשיעור כל יום... וכי ניתן שלא להכיר את ברדי? הוי, ברדי, ברדי. זה שנים להם באותו בניין מגורים. עבים הם קירות הבטון ואיתנים, אך הצעקות העולות מבית ברדי נשמעות היטב בחדר המדרגות. הצווחות, המהומות, טריקות הדלת וגלי הכעסים – כבר הורגלו להישמע בחלל הבניין. בית לא בית הוא זה, ר' שמעון הוא אבי המשפחה, אדם מופנם ושקט. רק בימי שישי נשמע קולו, בשעות הלחץ. הו הו נשמע קולו... ויחרד הרב אמריקר חרדה גדולה. איך זה קרה לו? מה השכחה המוזרה שלפתה אותו? הרי עלול עתה להיקלע למצב בלתי נעים. אלישע וודאי יברר וימצא את חוסר היציבות שבבית ברדי, יגיע עד מהרה למסקנה כי הרב אמריקר עשה עצמו כשוכח את שכנו בבניין מגוריו, המשתתף הקבוע בשיעור מידי יום, מחמת שלא רצה לדווח על האמת...רבי ראובן החליף עמידה בחוסר רוגע: חש כי מחובתו למנוע מידידו כאלישע 'לסגור' שידוך עם ברדי. הוא מכיר מקרוב את אלישע, מכיר מקרוב גם את ברדי, זה לא, זה לא זה לא. לא מגיע לבנו של אלישע להיכנס לכזה בית. שב אל הטלפון במהירות ואי נעימות, חייג מיידית אל אלישע, ביקש לעדכנו בדחיפות בכך שמסוף הזיכרון שלו החל לפעול, בשעה טובה ומוצלחת, וכי הוא מכיר את ברדי לאורך ולרוחב. לו ישמע לו – יעבור להצעה הבאה. הו, הצליל הזה של "שיחה ממתינה": טו טו טוהו, טו טו טוהו. הרב אמריקר אינו אוהב להטריד ב'ממתינה' את המשוחח שאינו עונה ל'ממתינות' – אך הפעם שונים הם פני הדברים. טו טו טוהו, טו טו טוהו. ודווקא עכשיו אין כאן תא קולי. צליל ה'תפוס' מחליף את צליל ה'ממתינה' והרב אמריקר עובר לחיוג חוזר, ולצלילי הממתינות, התפוס, וחוזר חלילה. לאלישע אין סלולרי, גם לא קו נוסף, גם לא פקס, וגם לא זימונית ביפר או איתורית. דהיינו, מספר הטלפון הזה הינו האמצעי היחיד שדרכו ניתן להשיג עתה את אלישע. ואם עכשיו אלישע שם אותו בעמדת המתנה זה כעשר דקות, אז המצב בעייתי. הרב אמריקר ניסה את כוחו בכוכביות, אך לשווא. מישהו שם משוחח ומשוחח, אינו עונה לממתינים. רבע שעה חלפה על נסיונות הסרק הללו. מחשבה טרדה את מנוחתו: "מי יודע? יתכן שבשיחה הזאת הם מקדמים את הענין עם ברדי, ואז לא אוכל עוד להביט אל עיניו של אלישע כל הימים". העייפות הכריעה, הרב אמריקר פנה ללון, מחר כבר ימצא פנאי להתעסק בשיחה זו. בין כך הענין לא דחוף 'על הרגע'. אותו 'מחר' שאליו נדחתה השיחה עם אלישע, עמוס היה בעיסוקים וטרדות מבוקרו עד ערבו. אחר סיום השיעור עלה רבי ראובן הביתה להחליף חליפה וכובע, בדרכו לחתונה של בן-ידיד. ראה את ר' שמעון ברדי בשיעור, זכר כי עליו לעסוק בעניין הערב, אלא שעתה תר הוא אחר מונית. 'חייב' להספיק את קבלת הפנים בחתונה, 'חייב' להספיק עוד בר-מצוה. באותה חתונה 'נתפס' רבי ראובן לשיחה דחופה עם מכר המחפשו רבות, מכרים כאלה גרמו לכך ששב הביתה אחר חצות. בוקר מאוחר קידם את פני הרב אמריקר. הנושא של אלישע וברדי נמחק מסדר יומו כליל. בערב בהגיעו לשיעור נכח לראות שר' שמעון ברדי חסר, החליט כי הערב הוא מתקשר לאלישע מיד בהגיעו הביתה, עליו להשיגו ויהי מה. רק זה חסר לו, שהשידוך הזה יקום ויהיה והשכחה שלו תתברר כהתחמקות מעצה לידיד טוב. אכן, מיד עם שובו החליט להתקשר, אלא שאלישע הקדים להתקשר. ההמולה שנשמעה ברקע העבירה צינה כצמרמורת בגוו של רבי ראובן: "מזל טוב", קרא אלישע בקול נרגש, "רבי ראובן, 'סגרנו' שידוך, כאן בקומה העליונה". גושים של ברדי נחתו על מוחו כבדד, באזניו עלו הקולות והרעמים הנשמעים תדיר בחלל הבנין. השידוך הזה נסגר, ודווקא עם אלישע. רבי ראובן חש אשמה, בהבל פה יכול היה לעצור את הענין. השלים עם הענין בידיעה שמשמים רצו אחרת. עלה להשתתף בשמחה ואיחל מכל לבו חיים מאושרים ובנין עדי עד. הפעם לא היה זה איחול בעלמא, תחינה הייתה זו, תחינה מעומק הלב שהכל יתנהל כשורה. אף לאחר מספר שנים לא נשכח הענין מזכרונו. תמיד עוד קינן בקרבו חשש שיש בלבו של אלישע עליו, על מה ולמה הסתיר ממנו את זהותו האמיתית של בית ברדי. קיווה ללא הרף שהכל מתנהל על מי מנוחות. לימים, באמצע שיחה עם אלישע אחר שנים, הזדמן להם לדבר על נושא השידוכים. רבי ראובן היה זהיר, ניסה לסגת מהנושא מהר, אך אלישע רצה לומר משהו נוסף: "יודע אתה? בנוגע לשידוך שלנו עם ברדי רציתי לומר לך...". בשרו של רבי ראובן נעשה חידודים-חידודים, קר נהיה לו וחם, הנה בא לו אשר יגור, שערותיו סמרו ממה שעומד לשמוע: "מהר מאד גילינו שהמשפחה כפי שהיא, אינה 'איי איי איי'..." רבי ראובן ביקש להיבלע תחתיו. אלישע ממשיך: "לא ידענו לפני כן שזה המצב. אך כלתי שתחי', מה אומר לך? אין זה השידוך הראשון עם צאצאי, אך ללא ספק זהו העסק המובחר ביותר שעשיתי עלי אדמות, המעולה והכי משובח. בני שיחי' שבע נחת תודה לה'. אחרי ככלות הכל אינו חי בבית חמיו, בביתו שלו רואה הוא אור ושמחה עד בלי די". "לא פעם מהרהר אני על כך שעלול היה בני להפסיד את הנחת הזאת לו הייתי שומע מילה בגנות המשפחה ונסוג. עד מה נכון היית, הרב אמריקר, ש'שכחת' לפתע מי הוא ר' שמעון ברדי, שכנך ושומע-שיעורך. תודות לשכחתך עלה בידנו לשלוף את המרגלית ולשבצה במקום המיועד לה...". באותה שעה שנגולה האבן הכבידה מעל לבו של רבי ראובן, הזדמר בלבו נוסח "ברוך שאמר" שכתב הרמב"ם (בסדר התפילות שבסוף הל' תפילה): "ברוך מרחם על הבריות, ברוך מעביר אפילה ומביא אורה, ברוך שאין לפניו לא עוולה ולא שכחה...".

נפלאותיו לבני אדם

היה שותף בהפצת העלון

בתרומה של 101 ₪ אתה מזכה אלפי משפחות מדי שבוע לתרומות: באשראי 500-720-1700 / בבנק הדואר חשב' 3640582

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעתי...

לבן שלי היתה דירה מאד בעיתית, ובאזור מאד בעיתי מבחינתו, המשכיר אמר לו שהוא חיב להשאר עוד שמונה חודשים עד סוף החוזה, או שיביא שוכרים חדשים. שום דבר לא הצליח לו, לא למצא אנשים אחרים ולא שום פתרון אחר, הכל היה חסום ותקוע. עשינו **"פדיון נפש"** ב**"חסדי ינון"** ומיד למחרת הפדיון, באו כמה שוכרים חדשים, פתאום באו כמה. בניגוד לכל התקופה שאף אחד לא הגיע בכלל. וברוך השם השכירו את הדירה לשנתיים. סגרו חוזה. הבן שלי עזב והפלא העליון, מצא מיד דירה אחרת, שהתאימה לו, כפי שרצה, ובאזור טוב. רק להודות להשם יתברך...

מרים-גני תקוה

ביתי השם ישמור אותה, חלתה במהלך ההריון, כל הזמן השתעלה, שום תרופה לא עזרה לה, לא הרגישה טוב. באיזשהו שלב בחודשים מתקדמים עלה לה הלחץ דם, הבדיקות לא היו תקינות. אז כבר התחלתי להלחץ. לא ידעתי מה לעשות. באיזה דרך אפשר לטפל בזה... ואז גילו לה רעלת הריון. זה כבר היה פקוח נפש. מיד התקשרתי ל**"חסדי ינון"** לעשות **"פדיון נפש"** דחוף... ואכן עשו לה מיד את הפדיון, ואחרי זה היא ילדה בסיעתא דשמייא תאומות מקסימות, ברוך השם, גם האמא וגם התאומות בריאות ושלמות. תודה לבורא עולם. אין עוד מלבדו!

בעילום שם

הכול קרה במהירות הבזק. אירוע לבבי חריף ופתאומי הפך את השגרה למירוץ מטורף נגד הזמן. הטיסו את גיסי לבית חולים במצב קשה. ישר לטיפול נמרץ. שם עבר צינתור. והרופאים אמרו שיצטרך עוד צינתור, השם ירחם...הזמנו עבורו **"פדיון נפש"** ב**"חסדי ינון"**, ולאחר הפדיון, הרגיש יותר טוב, והרופאים שינו את דעתם וירדו מהצינתור השני. הוא השתחרר הביתה ומרגיש הרבה יותר טוב. ברוך השם! תודה להשם יתברך ולשליחים..

ד.ה. מהדרום

בתחילת השנה עשיתי **"פדיון נפש"** ב**"חסדי ינון"** ואת הסגולה 18 הנרות של רבי מתיא בן חרש זצוק"ל להצלחת בני שעלה לישיבה לשנת לימודים פוריה ומוצלחת. ברוך השם זכינו כל השנה לראות בהצלחתו ובסייעתא דשמייא גדולה בכל שלב במהלך השנה. תודה לה' ששומע תפילות ולשליחים הנאמנים בחסדי ינון.

בעילום שם

לבעלי ישנה מוגבלות מסויימות ולכם היינו צריכים לשפץ את הבית כך שהכל יהיה נגיש לו, ולכן בררתי ואמרו לו על שיפוצניק מבני דודנו שהבטיח לי שהוא משפץ את הבית מאלף עד תו, ומה שאני צריכה זה רק להכנס לבית ולגור בו. לאחר שהרס את כל הבית, נעלם וחזר לסרוגין יום בשבוע ולא מקדם את העבודה. ראיתי שאני לא יכולה להמשיך כך למרות הנזק הכספי אמרתי לו שלא יבוא יותר, ובמקביל לאור הכרותי עם הפדיונות של **"חסדי ינון"** עשיתי **"פדיון נפש"** שיהיה לי סיעתא דשמיא ונצא מהמצב הזה בלי נזק כלכלי גדול וגם שנוכל לחזור לגור בבית כמה שיותר מהר, וישתבח שמו! לאחר הפדיון השיפוצניק הערבי חזר והתחנן לסיים את העבודה בשלומתה ללא שום עיכובים. וכך היה. הוא סיים את כל העבודה בצורה טובה לשביעות רצוני ללא שום בקשה של תוספת תשלום, אני מתקשרת לשתף ולהודות ולשבח את השם!

ח.מ מהדרום

סמא דחיי – הסגולה הטובה ביותר להצלחה

שֶׁמֶר פִּיו וּלְשׁוֹנוֹ שָׁמֵר מִצָּרוֹת נַפְשׁוֹ (משלי, כ"א כ"ג)

אין ראוי לתלות אריכות הגלות כי אם בחטא הזה

ומי יודע הסיבה של אריכות גלות זה בין האומות, אשר אין ראוי להתלות כי אם בחטא הזה, כי המבין דברי חכמה יבין איך הלשון הרע הוא המביא אל השפלות והפחיתות, והרי משה רבנו ע"ה, כאשר ראה הגלות במצרים לא היה תולה רק בחטא הזה כמש"נ למעלה, ולכך הוא ראוי בוודאי לתלות בחטא הזה, כי הוא יותר מסוגל לגלות ולשפלות מהכול.

(נתיבות עולם למהר"ל מפראג נתיב הלשון פ"ט)

לבקשת הקוראים- מחכים לספורי ישועות שלכם
בטל': 1700-720-500 או בואצפ 050-9580500

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישועות

פרטים בקו הישועות 1700-720-500

לע"נ נח בן טראקי ז"ל, יסמינה בת מסעודה ז"ל, יהושוע בן עזיזה ז"ל, רחל בת פלילה ז"ל, יעקב בן רוזה ז"ל, אמילי בת רוזה ז"ל, צבי בן אילנה ז"ל, יורם בן אסתר ז"ל

החיזוק השבועי

מישהו הולך תמיד איתך...

בעיר בריסק החלו קבוצת יהודים לחלל שבת. פנה רב העיר אל מספר ראשי ישיבות והם ארגנו הפגנה גדולה נגד חילול השבת. בבריסק, עיר של גויים, לא אהבו את הפרות הסדר והחלו לפזר את האנשים ולבסוף אף עצרו את ראש ההתקהלות והכניסו אותו לבית הסוהר. ערב שבת, ראש הקהל, במקום להיות בביתו ולהתענג על השבת נמצא כלוא בבית הסוהר. צער גדול נכנס לליבו, משבר ולחץ היו מנת חלקו. "איך אעביר את השבת במקום הזה?" חשב לעצמו. לאחר שעה הוא שמע את דלת הכניסה לתאו נפתחת, לפתע הוא ראה מולו את הרב הגאון מהרי"ל דיסקין. הרב הגאון הוא זה שהורה לצאת להפגנה, לכן עצרו גם אותו. ראש הקהל שראה את הגאון החל לחייך, המשבר חלף, הלחץ נשכח, הצער פרח. חשב לעצמו: "כל השבת אהיה עם הרב לבד, ללא שמשים, ללא תור, הרב איתי כל השבת, איזה עונג... תודה לך בורא עולם! רק שלא תעבור השבת מהר כל-כך..." אמר הרב מסלונים: "ההרגשה שהרגיש ראש הקהל כאשר הגיע הרב לתאו היא ההרגשה שצריכה ללוות כל יהודי, שהרי בורא עולם בכבודו ובעצמו נמצא כל הזמן איתו". לא פעם אנו חשים צער, מועקה, קושי והרבה תסכול שנובעים מדאגה מה יהיה עתידנו. אנו רצים לחפש פתרונות, פונים לרב פלוני, לעזרה מחבר אך לא פונים אל המקור, אל האחד שתמיד עימנו - בורא עולם. אמר דוד המלך: "גַּם כִּי אֵלֵךְ בְּגֵיא צַלְמָוֶת לֹא אִירָא רָע כִּי אַתָּה עִמָּדִי" (תהילים כג', ד') אם נזכור שבורא עולם נמצא איתנו תמיד - ברווח ובהפסד, בשמחה ובצער, באור ובחושך, בכל מצב! לא נגיע כלל לידי כאב, חשש ודאגה כלשהי! אנו כמו אותו יהודי שרב העיר הגיע אליו לכלא, רק שאיתנו נמצא תמיד בורא עולם! אז יש מצב לדאגה? לכאב? לעצב? לחשש? בורא עולם איתך! זכור זאת! הכל ממנו ובידו!

רונן קרתא

שו"ת הלכתי

מאת הפוסק הגאון הגדול רבי עמרם פריד שליט"א

שאלה: : הממתין שיתקבצו בני המשפחה לצורך הדלקת נר חנוכה וכבר הגיע שעת ההדלקה, האם יכול לשתות לפני שהדליק?

תשובה: יכול לשתות, ואפי' קפה. מקור: משנ"ב סימן תרעב ס"ק י.

שאלה: לאיזה צד מסדרים את הנרות?

תשובה: יש בזה כמה מנהגים, [ראה בהרחבה אזמרה לשמך חנוכה] והמנהג הנפוץ הוא כדעת השו"ע שביום הראשון יתחיל מהנר הימני, ובשאר הימים ידליק את הנר הנוסף, היותר שמאלי, וממנו יפנה לצד ימין. מקור: שו"ע סימן תרעו סעיף ה.

שאלה: עד מתי צריך להצמיד את הנר שמדליק עמו לפתילה?

תשובה: כשמדליק את נר החנוכה לא יסלק את ידו מהנר עד שתידלק רוב הפתילה. מקור: ביה"ל סימן תרעג סעיף ב ד"ה הדלקה.

הערות והארות על הלכות אלו ניתן לשלוח למייל: 6191265@GMAIL.COM

חסדי ינון

"ועשו לי מקדש – ושכנתי בתוכם"

"בשעה טובה ומוצלחת, ב"חסדי ינון"
נפתח בימים אלו בית מדרש
ע"ש הצדיק המלובן ר' ינון חורי זצוק"ל

זכות נדידה וחד-פעמית! להיות שותפים בהקמה -

ניתן להקדיש ולהבטיח:
לעילוי נשמת | לרפואה שלמה | להצלחת המשפחה | ארץ | ספסלים | ספסדרים | ספרי קודש | שולחנות

כל תרומה נדבך נוסף בבניין מקדש מעט, בטוחד בימים קשים אלו...

לתרומות והקדשות:
050-9580500 1700-720-500
או חשב' 3640582-בנק הדואר 09- סניף 01 (נא לציין עבור מה)

בס"ד

זו הפעם הראשונה בהסטוריה שהפך ספר יקר זה של **רבנו בחיי זיע"א** להיות מונגש לכל בר בי רב דחד יומא (הרה"ג יצחק ברדא שליט"א)

ביאור נפלא בלשון צחה וקלה בהוצאה ברורה ומאירת עיניים, ואף דברים עמוקים מבוארים בו בפשטות ובבהירות (הרה"ג עמרם פריד שליט"א)

לרכישה ב"חסדי ינון":
1700-720-500

או באתר:
www.hasdeyinon.org

בהוצאת תפארת ינון

הפרשה המצויירת

// מתוך מדור "מטעמים לשולחן" \\

ניתן לתרום ל"**חסדי ינון**" בכרטיס אשראי בקו הישועות 1700-720-500 ובבנק הדואר חשב' 3640582 ע"ר 580437440